

211 Den sköna skapelsen

I Bland al - la him - la - krop - par så finns en blå pla -
 net som skim - rar vac - ker, sår - bar, den
 skö - nas - te vi vet. Man ser den snur - ra en - sam från
 rym - dens per - spek - tiv, men när man kom - mer
 nä - ra är den så full av liv. Du, vår Gud, hjälp oss
 vår - da den skö - na ska - pel - sen.

2 Här söker allting ljuset, en plats att växa på,
en tillvaro som ger oss det liv som vi vill nå.
För allt är skapat gott här men allt kan bli så fel.
Nu söndras denna vackra jord som kunde varit hel.
Du vår Gud . . .

3 Den enda värld som givits oss får vi ta hand om nu,
innan den balans vi ser faller helt itu.
Den skuld vi alla bär på, den känner vi och vet.
Låt kärleken få hela oss i din barmhärtighet.
Du vår Gud . . .

Text och musik: Mikael Eklöv